HÁROMSZÉK

TÁRSADALMI—POLITIKAI NAPILAP

Sepsiszentgyörgy, 1989. december 24., vasárnap 2-es szám ÁRA 50 BANI

A testvériség szentsége

Soha eddig a haza történelmében nem volt oly mély és igaz értelme a testvériségnek, mint ezekben a drámai feszültséggel teljes, tragikus napokban, amikor az ország városait, falvait; emberi és anyagi értékeit kell megvédeni az emberi méltóságukból kivetkőzött hazaárulóktól, a nép ellenségeitől, idegen professzionista gyilkosoktól. Együtt — románok, magyarok és más nemzetiségűek, akik a demokráciáért meginditott harcban a legelső pillanattól ugyanazon szívdobbanással álltak az automata fegyverek halálos fenyegetést ásító torkolatai elé, hogy vállvetve mondják ki: demokráciát, szabadságot, emberi életet, egyenlőséget, új, másfajta, igazi méltóságot akarunk.

A testvériséget mi pecsételheti meg jobban, mint a kihulló vér összekeveredése az utcák kövönyös aszfaltján, a hevenyészett barikádokon?

Minékünk a zsarnokok is beszéltek egy ideig testvériségről, de minden tettük, minden intézkedésük igazolta később, hogy számukra a testvériség emlegetésére csak csapdába csaló mézesmadzaanak volt jó, s hatalmuk erősödésével fokozatosan, de gyorsan megfeledkeztek róla, s taktikájuk átállt a más-más ajkú emberek közötti gyülölködés ördögien kitervelt ébresztgetése, az állitólagos „fenyegetettség" pszichózisának módszeres ébrentartására.

A más identitás, a más érték és entitás elleni gyülöletük féktelenné és ajjassá vált, hogy igazolják a nemzetiségek — köztük elsősorban a magyar — vad elnyomását, szellemi értékeinek módszeres megsemmisitését. Nemcsak intézményeinket zsugoritották és számolták fel módszeresen — s emlékezzünk csak, még a nagy „hazafi" egyeduralkodása előtt — volt kolozsvári tudományegyetemünket, majd a lehető legkisebbre zsugoritotta orvosképzésünket, hiénaként támadt a középiskolák ellen, hogy legutóbb már első osztályosaink anyanyelvükön való tanulása is el nem viselhető szálka legyen szemében.

Mit lehet erre mondani? Lehetett-é mást várni tőle? Tőle, aki föltalálta a fából vaskarikát, a „román magyart"? Nem ilyen párositásban, nem ilyen nyelvi és tartalmi képtelenségben képzeljük el mi a testvériséget. A testvériséget minékünk Dózsa parasztjai tanitották, s lám, 475 esztendők után, annyi fölemelő és keserű tapasztalás után, újra a féktelen elnyomás elleni közös harcban, közös eszményekért álltunk a barikádokra.

Ez a testvériség: egymás vállalása teljes méltóságunk és egyéniségünk arcának tiszteletével, egymás értékeinek feltétlen elismerésével, a — hitünk szerint — a Nemzeti Megmentés Frontja felelős férfiújának, igazi emberséget sugárzó vezéregyéniségének az igazi egyenlőséget teljes hitellel valló kinyilvánitásával.

Ezért érdemes együtt küzdeni. Ezért is. Tudjuk mi rendezni közös dolgainkat!

A LAP MUNKAKÖZÖSSÉGE

Lakat alatt a diktátor és bandája

A NEMZETI MEGMENTÉS FRONTJA TANÁCSÁNAK ION ILIESCU ÁLTAL ELŐTERJESZTETT TÁJÉKOZTATÁSA A TELEVÍZIÓBAN

Terhes és nehéz napunk volt. Most éppen a Nemzeti Megmentés Frontja katonai parancsnokságától jövünk. Egyes terrorista bandák — akiket célszerűen úgy képeztek ki, hogy a néptömegek ellen harcoljanak a diktátor védelmében — akciói miatt nem fejthettünk ki normális tevékenységet a nap folyamán. Arra kényszerültünk, hogy elsődlegességet biztositsunk a terroristák elleni harcnak. Ezeknek a terrorista csoportoknak és néhány fanatikus egyénnek a léte, akik példátlan kegyetlenséggel működnek, lakásokba, az állampolgárokba lőnek, áldozatokat ejtve a katonák soraiban, újabb meggyőző bizonyítéka a Ceausescu-diktatúra népellenes jellegének, aki elképesztően sok rosszat tett a népnek és aki nem takarékoskodott azokkal az eszközökkel, melyeknek céln

A karácsonyi kaktusz

Megmásíthatatlan törvényei vannak a természetnek, s ezeket csak az értheti meg igazán, az érezheti át teljességében, akinek az arcát napsugarak vonják be bronzzal, akinek szél eserzi a vonásait érdesre, akinek fellegtépő viharokkal kell szembefordulnia. Ilyen természetértő, -magyarázó emberek a földművesek, akik között időjós tehetségek vannak. Egyszerűen a horizontra tekintenek, s máris következtetnek a másnapi szélcsendre vagy szélfúvásra, s idejében nyúlnak a villanyélhez, hogy a szénát ne lúgozza eső.

Őket tanítottuk mi eddig gazdálkodni a közismert eredményességgel, hogy mikor, hogy és mit kell vetni, hogy hány esőraképes napot bovanáljon magágyba bimbónyíláskor vagy levélhullás idején. Még azt is kifundáttuk nekik, hogy mennyi legyen, nem a földművelés szabályai szerint elérhető, hanem a lúdérces álmoktól kiváltott átlagtermés. Bizony! Addig be sem engedtük a mezőgépészt a határba, amíg el nem ismerte, hogy megdöntött rozoga gépével mindenféle létező és nem létező átlagtermést, amelyről valaki is valaha hallott, amely „papírforma szerinti" hozamokra olyan szemmel meredt a mesterség tudója, ismeröje, mint aki elvárja, hogy ébresztőnek belecsípjenek. Ezek a rekordok azonban nem akadályoztak meg senkit abban, hogy éhesen hagyják a termelőszövetkezeti raktárak egereit, és a földek művelőit feisorakoztassák a falusi boltokban a mindennapi kenyérért.

A természetnek azonban megvannak a maga örök törvényei. A fű kizsendül, a gyengén télbe szoruló őszi búza is lerázza vörhenyes színét, és harsogva bokrosodik. Mert az a rendje, hogy életmagra kapjon, hogy szárba induljon, hogy kikalászoljon, és magot érleljen. Nem csak a mezei növények vannak így a természet rendjével. Itt van például a szobám sarkában ez a karácsonyi kaktusz. Mindenki ismeri, s tudja azt a makacs törekvését, hogy ilyentájt, december végén kigyújtja élénkpiros harangozó virágait. A virágkertészek szerint vissza kell metszeni elvirágzás után legalább két ízközzel a leveleit, hogy a következő esztendőben még dúsabban kihajtson. Metszettem, böjtöltettem, öntöztem, lestem, amint illik. A kaktusz csak hallgatott, és gondoltam, hogy megfeledkezett a kötelességéről, rá sem hederit a gazdájára. Néhány napja mégis bimbók pattantak a levelek végén, és behozták a lappangással elfecsérelt időt. Szemmel láthatóan rohamosan gyarapodtak egyik napról a másikra. És hiába mondok én neki most már bármit, a próbálkozás medáó marad, nem is használna a sugalmazás, az orditó parancsszó, hogy most már elég legyen az iparkodásból, vagy mozogjon élénkebben. Tudja ő, mi a dolga, mi a dolgok rendje. Immár bizonyosság, hogy a karácsonyi kaktusz virágba borul.

TOMPA Ernő

Békét, virágot, szabadságot az embereknek, ez talán a legszebb óhaj, a legszebb követelés volt az elmúlt napokban. A többit előteremtjük mi közös munkánkkal, de amit megteremtettünk, abból méltányosan részesül mindenki. Nem tartogatjuk az emberek jólétét az „aranykorra", nem áldozunk fel nemzedékeket. A békés munka megfogja hozni az élet elérhető gyümölcseit.

Felelősen dönteni

Borzasztó nehéz helyzetbe kerültek azok, akiknek most, az igazi demokrácia első napjaiban dönteniük kell. A szó szoros értelmében csak a helyi lehetőségekre alapozhatnak, és a dolgok természetéből eredően, a maguk belátására vannak bízva. De dönténiük kell, az élet mindennapi eseményei döntés elé állítják őket. Enélkül egyik óráról a másikra sem tudunk élni.

Részt vettünk tegnap a Nemzeti Megmentés Frontja ideiglenes megyei bizottsága első ülésén. Pontosabban részt vettünk volna, de a nap legnagyobb kérdése pillanatok alatt véget vetett a megbeszélésnek. Még reális veszély volt a terrorista alakulatok, vagy nevezzük a nevén, valamiféle gazember, gyilkos banda támadásának. A legfontosabb tehát a megyeszékhely, a tegnapi nap hihetetlen jelentőségű vívmányainak a megmentése. Egyetlen határozat tehát csak a védelem gyors megszervezése lehetett.

Egyet azonban érzékelhettünk. Több határozottságra van szükség és több felelősségre. Ne értsük egymást félre! Akik az ideiglenes bizottság székházában húsz órája gyülekeztek, azok, a legjobb indulatú és felelősségérző emberek. Ez biztos! De döntést nem lehet gyülésasztaloknál több tucatnyi ember részvételével hozni. A demokrácia nem a végeláthatatlan megbeszéléseket és vitákat jelenti. Különösen nem most, ebben a szorongatott helyzetben, amikor minden felelős szerv egyik pillanatról a másikra kell döntsön. A legteljesebb demokrácia értelmében meg kell bízni a leghozzáértőbbeket, a legmegbízhatóbbakat, közülük a legjobbakat, hogy irányítsanak bizonyos tevékenységi területeket. És természetesen, feleljenek tetteikért.

El kellett mondanunk ezeket, mert most néhány napig a megalakuló vagy már megalakult helyi tanácsoknak a saját lehetőségeik értékesítéséből kell megélniük és nem megfönniük a saját zsírjukban.

Élni kell a demokráciával. A legjobbakat megbízni közös dolgaink intézésével, bennük viszont meg kell bízni, felelősséggel felruházni.

Tekintettél vagy tekintet nélkül

Maziliu professzornak a főváros forradalmának első délutánján a Köztársaság téren mondott beszédének egy mondata, gondolata megragadt fejemben. Az elkövetkező időszakban — hallottuk a világszerte ismert tudóstól — a kisebbséggel nem nemzetiségükre való tekintet nélkül kell együtt élnünk, hanem éppen arra való tekintettel!

Kulcsmondat volt e jövőnk szempontjából. Hisz ezt, éppen ezt óhajtottuk hosszú évtizedeken át — legyenek tekintettel nemzetiségünkre. Nem kiváltságokat, nem több jogot, kevesebb kötelezettséget kívánt vagy kíván magának az itt élő nemzetiség, hanem ezt, csak ezt, ennyit: legyenek tekintettel nemzetiségére. Ha ez most, e felemelő, forradalmi napok után hallós fülekre talál, mi, a nemzeti kisebbség, vagy nevezzük barátnak, egyre megy, tanjai otthonosabb, lakhatóbb jövőbe lépünk. Higgyünk ebben!

SIMÓ Erzsébet

MOSOLYGÓ KENYEREK

Lehet, nem illő ilyenkor arról szólni, mit látott az ember a reggeli órákban. Mert félnap alatt történelmit lépett előre körülöttünk a világ, s magával sodort mindannyiunkat, akik biztunk, mindenkor biztunk a szó igazságában és erejében.

Ott, a hatalmas hegyek lábánál meghúzódó településen, a hír szárnyaira kapott Gelencén, tegnap délelőtt még suttogva érdeklődtek tőlünk, mi történt az elmúlt éjszaka a megyeszékhelyen.

Akkor még nem tudtuk, nem kell suttogva válaszolnunk, a gyatra hírközlés nem röpítette még szerte a megyében, hogy ezrek vonultak: Sepsiszentgyörgyön az utcákra, helyet, méltó helyet követelvén maguknak ebben az életben.

Megdöbbentő volt viszont hallanunk, hogy listákon dolgoznak, azt osztják-szorozzák, mennyi gabonát oszthatnak szét a földműveseknek, mennyit oszthatnak szét abból, ami földjeinken megtermett. Mert két napja kapták az utasítást, a megye régi vezetőségétől, hogy ezt a lépést megtegyék. Akkor senki nem gondolt arra, ennyire megingott a föld, kicsúszott azok lába alól, akik pedig megingathatatlanul álltak rajta.

S hogy nem a gelenceieknek juttatott kegy volt ez, láthattuk Csernátonban: ott már szekerekre került a termés a faluban, s a terefere-lő emberek maguk sem tudhatták még, minek köszönhetik ezt.

Rágondolni is rossz, mennyi idején rakták tele a szekerek derekát kenyérgabonával. El tudom hinni, meghatódva vetették vállra a tele zsákokat, s milyen nagy lesz az öröm, amikor a már leírt, használatból kivont házi kemencékbe újra begyújtanak, s a most hazaszállított gabonából, őrölt lisztből megsülnek az első, ropogós, mosolygó kenyerek.

PÉTER Sándor

Lakat alatt a diktátor és bandája

(folytatás az első oldalról)

ja az ilyen megtorló egységek létrehozása volt.

El kell mondanunk, hogy minden katonai egység és a milícia, valamint a belügyi egységek döntő többsége egységesen tevékenykedik a terroristák ellen. Lényegében nemzeti egyetértés létezik a diktatúra ellen.

A terrorista csoportok diverzionista, terrorista, gyilkos akciói, melyekkel meg akarják akadályozni az új hatalom működését, meg akarják ingatni társadalmunkat, végeredményben a népellenes diktatúra szörnyűséges alkotásának utolsó vonaglása. El kell mondanunk, hogy nincs szó nagyszámú terrorista elemről. De ezeket különlegesen képezték ki és szerelték fel ilyen jellegű akciókra. A legtöbb esetben megnehezítik a katonai egységek tevékenységét, mert úgy, ahogy sokan látták, a terroristák lakott épületekben működnek, sokszor lakásokban, ami nehézkessé teszi a katonai technika alkalmazását, a hadsereg közbelépését, melynek a legnagyobb mértékben el kell kerülnie a veszteségeket az állampolgárok soraiban. Ez egy olyan példátlan álnokság és kegyetlenség, melyet nem lehet minősíteni. Innen származnak e kegyetlen tettek felszámolásának nehézségei. Ezért felhívjuk az állampolgárok figyelmét, hogy értsék meg ezt a helyzetet és minden eszközzel tegyék lehetővé a katonák tevékenységét. Azoknak az állampolgároknak, akik azokban a tömbházakban laknak, ahol a terroristák tevékenykednek — a televízió, a rádió, a Központi bizottság székháza, a Nemzetvédelmi Minisztérium és néhány más épülettől van szó —, azt tanácsoljuk, hogy amennyiben lehet, hagyják el az épületeket és szálljanak meg ismerőseiknél, máshol, hogy megkönnyítsék a katonai egységeink tevékenységét.

Tisztelt állampolgárok, forradalmi pillanatot értünk meg, sajnos, áldozatokkal. Mi a nap folyamán sokat járunk a főváros utcáin és az állampolgári öntudat, szervezőkészség, közösségi védelem, az utakon való közlekedés ellenőrzésének az önszerveződés megható jeleneteit láttuk. De ezzel kapcsolatban tájékoztatunk, hogy csak a hadsereg rendelkezik tankokkal és páncélos egységekkel. A terroristák kézifegyverekkel rendelkeznek, de kiválóan el vannak látva lőfegyverrel és különlegesen kiképezve. Éppen ezért az utakon, ahol torlaszokat és ellenőrző pontokat állítottak fel, nem kell megállítani a katonai, pontosabban a páncélos egységeket, a teherautókat, tankokat, hogy minél szabadabban hadlhassanak az akciók számára kitűzött pontok felé. A Nemzetvédelmi Minisztérium felől jövet meg kellett állnunk, hogy tárgyaljunk ezekkel a jóindulatú emberekkel, akik nem akarnak akárkit átengedni. Ezért mondjuk, hogy tudják, a tankok csak a hadsereg lehetnek. Hasonlóképpen a páncélos gépkocsik.

Ugyanakkor kérjük, gondoljanak a néptömegek részvételének és együttműködése kibővítésének más formáira is a katonai egységek akcióinak megsegítésére, beleértve minél több hazafias gárdaalakulat létrehozását a saját egységeik, a gazdasági egységek, a lakosság szférái szerint kijelölt egységek védelmére, alkalmi katonai alakulatoknak a megsegítésére, melyek a „forró pontokban" tevékenykednek. Ez utóbbiak esetében feltétlenül a hadsereggel szoros egységben és csak ezeknek alárendelten tevékenykednek, mert megvannak a katonai tevékenységnek a maga szabályai. Hasonlóképpen el kell mondanunk, hogy a terroristák nincsenek egyenruhában, ők civil öltözetűek. Sokszor megtévesztő tud még, karszalagot is tesznek, hogy összetévesszék állampolgárok által szervezett védelmi alakulatok tagjaival és ezzel zavart keltsenek. Minden helyzetből lőnek. Ezért fontos, hogy a mi alakulatainkban részt vevő állampolgárok egyénileg ne tevékenykedjenek, mert összetéveszthetik a terroristákkal és a katonai egységek áldozatául eshetnek, hanem szervezett egységeket alkossanak, a katonai egységeknek alárendelten. Legyen egység a tevékenységben, de ne keltsenek pánikot, zavart, következésképpen ne hozzanak felesleges áldozatokat.

A megtartott katonai parancsnoksági ülésen néhány azonnali intézkedést hoztunk az éjszakai és a holnap reggeli tevékenységre vonatkozóan, hogy eredményesebbek legyünk a terrorista bandák felszámolásában.

A nemzetvédelmi miniszter tisztségébe Nicolae Militaru vezérezredest neveztük ki, akit a két első helyettes, Ştefan Guşe, a nagyvezérkar főnöke és Victor Stănculescu tábornokok segítenek.

ÉS VÉGÜL, TISZTELT ÁLLAMPOLGÁROK, TÁJÉKOZTATJUK ÖNÖKET, HOGY NICOLAE ÉS ELENA CEAUŞESCUT LETARTÓZTATTÁK ÉS KATONAI ŐRIZETBEN VANNAK. LETARTÓZTATTÁK ILIE ÉS NICU CEAUŞESCUT ÉS A CEAUŞESCUKLÁN NÉHÁNY SZOLGÁJÁT, DINCĂT, POSTELNICUT, BOBUT ÉS MÉG NÉHÁNYAT. ELJÖN A NÉP IGAZSÁGOS ÉS SZIGORÚ ÍTÉLETÉNEK IDEJE AZOK FELETT, AKIK BŰNÖSÖK, EBBEN A NEMZETI TRAGÉDIÁBAN.

Reméljük, hogy a népi erők egységes tevékenységének eredményeként véget vetünk e sokfejű Ceauşescuklán fenevad utolsó vonaglásának. Egységre van szükség, szoros együttműködésre. Még sok bajt okoznak, de ez a folyamat visszafordíthatatlan. Semmi sem fordíthatja vissza Romániának megújulása folyamatának irányát.

Kívánjunk magunknak sikert.

Az alaptevékenységünkről, a katonairól tájékoztattuk önöket. El kell azonban mondanunk, hogy tárgyaltunk több miniszterrel, a gazdasági tevékenység normális működésének biztosításáról. A villamos energetikai minisztériummal, a műszeranyagi ellátó minisztériummal, az állami tervbiztossággal, a kereskedelemmel és szövetkezetekkel és még néhány gazdasági minisztériummal, hogy az ipari tevékenység normálisan folyjon, hogy az elkövetkező napokban hozzákezdhessünk az építőmunkához.

Sajnos, ezekben a kérdésekben még nem történtünk szervezett keretben a normális tevékenységre tanácsunkban. De reméljük, hogy mielőbb felszámoljuk a terroristák fészkeit és munkánkat az építésnek szentelhetjük.

Egy utolsó tájékoztatás: intézkedtünk az összes politikai foglyok szabadon bocsátásáról. Mindannyiukat szabadon bocsátottuk.

AZ ORSZÁGOS VÍZGAZDÁLKODÁSI TANÁCSTÓL

A vizek és a légkör állapota

1. Az idő továbbra is meleg lesz. Jelentéktelen mennyiségű csapadék az ország legészakibb részein lehetséges. A gyenge szél időnként megélénkül. A legmagasabb hőmérsékleti értékek 8—16 Celsius-fok között, a legalacsonyabbak 0—10. Celsius-fok között alakulnak, a fennsíkokon hidegebbre számíthatunk. Helyenként az ország középső részében köd lesz. Bukarestben a hőmérséklet 12—14 fok között alakul. A vízállás az ország északi részében valamivel felette lesz a hónapnak megfelelő sokévi átlagnak, a déli folyókon pedig [illegible] vízállása az országban [illegible] 4 000 köbméter/secundum.

2. Az Országos Vízgazdálkodási Tanács megyei és vízgyűjtő medencéket kezelő egységei, melyek az ivóvizet, valamint az ipari vizet szolgáltatják, gond nélkül fejthetik ki tevékenységüket. A víz minőségének ellenőrzésére a megyei egészségügyi egységek és a vízgazdálkodási hivatalok szakembereiből közös csoportokat alakítottak. Egyetlen megyében sem jelezték a víz minőségi romlását.

4. A levegő és a talaj radioaktivitásának értékei a természetes határok között mozognak.

AZ EMBERNEK KÉL KÁROMKODNI KEDVE...

Vidékre telefonáltam a tegnap, s a postai irritálóan ideges és éles asszonyi háttérhangok közé meghökkentően súlyos káromkodás keveredett. Nekem illik jól neveltnek lennem, s nem írom ide. Pedig akkor nem döbbentem meg, neve után sem érdeklődtem az illetőnek, mert rájöttem, hogy kinomban, tehetetlenségemben és féltő félelmemben magam is hasonlókat mormolok összeszorított fogaim mögött.

Az átkozódó káromlás ugyanis azzal volt kapcsolatos, hogy csodare, ha fáradt, amikor a tévében és rádióban, kívülgós virradatig azokat a borzalmakat nézi, amiket ez az átkozott bitang „imádott népével" műveltet, hogy a... Hát igen, Én nevén sem nevezem, mint ahogyan eddig sem tettem. Majd megteszi az utókora, valóban a legnagyobbak közé sorolva, s nem lesz kegyeletes, mint az a káromkodó aszszony, mert a készülékek mellett mi, milliók ugyanazt éreztük át, mint ő, amikor a terrorlegények rémtetteit hallottuk-láttuk. S ha ilyenkor még az eddig érzékeitlen, közömbös vagy apátiába süllyedt emberben — volt elég, amiért ilyen legyen —, megmoccant valami embertársa, szülőföldje, országa iránt, akkor azok a szörnyűségeikben is felemelő pillanatok voltak, amint a csupasz kézzel, zászlót lobogtató emberek a ne lőjetek!!! százait rekedt hangon is hörögték. Ne lőjetek, ne folyjon vér! S közben ömlött a vér, rángva aludt ki az emberi élet, lángokba borultak nem csak a hazai, hanem az egyetemes emberi kultúra pótolhatatlan kincsei, s mindezt betétzte, mikor megtudtuk, hogy ez az anyanyelve szókincsének nem létező díszítő jelzőit is magára aggató perszóna a mi pénzünkön szolódált martalócokkal lövet ránk — hát hogyne káromkodtunk volna? Folyik talán még ezután is, de ennek a pártalan gaztettnek az emléke immár sohasem patalczik ki az emberiség emlékezetéből.

Kinéztem az ablakon, s az erkélyeken ott álltak az öltöztetésre, díszítésre váró kedves fenyők, még olyan helyeken is, ahol eleddig, a hivatali beosztás miatt kockázatos lett volna a rejtett ősi szokásokat ilyen nyíltan föltáró kitárulkozás. Ez azt juttatja eszembe, hogy a fenyők, szépséges dalaink szimbólumfái, testünk-lelkünk őrzői voltak mindég. Akár el is dúdolhatnám, sőt énekelhetném ezek valamelyikét. Itt és most. És most ki sem kapnék érte. Ezek apró lelki meg lelkiismereti jogok, amelyek újbóli gyakorlását, hisszük, alkalmunk lesz folytatni. És akkor bevezették és a tévékamerák elé állították a princet, az állítólagos trónörököst. Undorító volt. Az, amit én akkor éreztem, talán még azoknál is egy csapatba állíthat ez s az ilyenek ellen, akik eddig másképp írták és más érzelmekkel éjtették ki azt a bizbnyos nevet.

És ez most nagyon fontos! Fontosabb, mint valaha. Ezért nem mindig (csak) a múltja alapján kell megítélnünk másokat. A jelen a fontos. És az erre alapozott jövő.

SYLVESTER Lajos

A szó is fegyver

Bevallom, immár lassan negyedszázadhoz közelítő újságíró-szerkesztői gyakorlatomban még soha nem voltam olyan helyzetben, hogy egyik kezemmel a fegyvert fogjam, a másikkal meg a fehér papírra rójam e sorokat.

A rendkívüli helyzet rendkívüli cselekedeteket követel. Hogy szokatlan és szinte abszurd ez: így van. De nézem ezeket a drámai tévéadásokat, s írók, művészek, rádiósok és tévések ugyanezt teszik. Ezt kell tenniük.

És nem utasításra. Lelkismeretük lebírhatatlan parancsára. Fáj, hogy a szabadság és a demokrácia első napjain, első óráiban a fegyverekké a szó. A szabadságot védő és a szabadságot ennem vérébe fojtani szándékozó fegyverekké. Helyt kell állnunk, amikor úgy hozza a szükség, mindkét minőségben, hiszen tudva tudjuk: a szó is fegyver. A végre szabadon kimondott szó, mit nem szemlesütve, sandán, de legalább is köntörfalazva kell ejtenünk. Hanem a lélek és a lelkiismeret igaz lázával, az értelem és az igazság szabad lélegzetével.

Nagyszerű dolog ez, s ugyanakkor súlyos felelősség. Olyan mohón mondjuk ki a szót, ahogyan csak azok tudják mondani, kibe, kikbe évek, évtizedek óta belefojtották, megalázva a nyelvet és a szabad, de felelős szárnyalásra vágyó gondolatot. Tán ez fájt a legjobban, jobban a sivár szükségeknél is.

Szálljhát fel, szabad szó, emberhez méltó gondolat. Bármi jöjjön is még, hatalmad immár viszszavonhatatlan!

MAGYARI Lajos

EZEK A CSODÁLATOS FIATALOK

Vakáció van. Ilyenkor szoktak táborba vonulni gyerekeink, sűközpontokba húzódni a téli sportoknak hódoló ifjak, pihenni egy egész évharmad fáradalmait.

Jól kiérdemelt pihenésnek mondtuk mindig ezt a két-három hetet, hogyne örültünk volna, amikor hídegtől és friss levegőtől kipirult arccal előkerültek valahonnan fiaink és leányaink, s farkasétvággyal vetették rá magukat az elétjük tett ételekre.

A fehér november után nem gondoltuk volna, hó nélküli karácsonyunk lesz, s arra sem számítottunk, másmilyenre sikeredik az idei szünidő.

Legtöbbjük arcáról leolvashattuk, hogy elhatározással és tenni akarással léptek ki az utcára, a felnőtteken is túltéve mondtak igent a hívó és biztató szóra.

Közvetlenül mellettünk álltak az első éjszakán, alig pelyhedző bajuszuk alatt még a mosoly is megjelent, amikor a kész újságot — elsőként a városban — kezükbe vehették.

Láttam őket az utcán, nem tágítottak helyükről, a sötétség sem tudta őket hazatérésre kényszeríteni. Korosabbak kevesen álltak mellettük... Ennyire megöregedtünk?

Igen, ezek a sorsdöntő órák elsősorban az övéik voltak, a fiatalokéi, akiknek középiskolásokként most tulajdonképpen valamelyik hivatas hegyoldalon lenne a helyük, avagy felszuszzanva az almérnöki vagy főiskolai nehéz hetek után, vidámabban és felszabadultabban kezelhetnék gépüket a gyárban, örvendezhetnének szüleiknek, családtagjaiknak.

Hír hírt ér, egyik megkönnyebülést hoz, a másik szorongásba kerget, ők mellettünk sétálnak fel és alá, s miért ne mondjuk, valamennyi erőt nekünk is kölcsönöznek.

(péter)

Szabad ember vagyok

Hogy nevezzem azt az augusztust, mellyel egyidős lennék? Nem kapok szavakat, mert annyira félrevezettek már a negyvenöt év első negyedében, hogy az ötvenes évek elejére már minden hazugsággá hamvadt. Hogyan szóljtsam az évtized folytatását, s a többit, a mai napig, legszebb éveim korát, melyben végig kellett küzdenem az igazság kényszerű megmásíthatatlanságával. Mert egyet kellett gondolnunk és mást kellett szólnunk-írnunk, nap mint nap a személyiség hasadásával vívódnunk. Mit tettek velünk, hova juttattak?

Most szabad ember lennék? Milyen érzés az? Hozzá kell nőnünk, szoknunk, a szabadsággal élni tudni kell. Van még időnk rá? Bizonyára... És nem is lesz nehéz, hisz mióta élek, nem láttam annyi mosolygó arcot az utcán, mint tegnap, nem köszöntek annyian rám, oly kedvesen: Szabadság, testvér!

A felejthetetlen éjszakán oly sokszor szívtam magamba a nagy közelmény tömény fogalmait, hogy mára már minden pórusomban ég.

Istenem, demokratikus társadalom, pluralista kormányzás, szabad választás... Uram, sorki sem részesülhet életfogytiglan a hatalomban. Új alkotmány, vége a bürokráciának, tárt kapuk a szabad kezdeményezésnek, s végre a hozzáértők, a legjobb szakemberek irányítanak, nem analfabéták... És nem lesz falurombolás, és megmarad Miklósvár, Bodos, Felsőrákos... és mind-mind, az a sok ezer halálra ítélt település... Igaz ez?! Annak kell lennie, hisz jönnek szembe mosolygó arcok, és rád köszön az idegen: Szabadság, földi!

S a föld népe, szülők és nagyszülők nem lesznek többé tolvajok saját földjeiken, átalakítjuk a mezőgazdaságot, segítjük a föld népét, csupán ezzel a mágikus fogalommal: Szabadság!

S már nyithatom ki a hetedikes és tizedikes tankönyveket, nem néz rám ő! Az első oldalon, meg a másodikon, meg a... S nem néz rájuk többé. És vége a hazugságnak, a szélhámosságnak, az egyetlen kierőszakolt igazságnak? Az emberiség igazi értékei pedig beléphetnek ama csillogó szemek, ama fényes homlokok mögé... Vajon, már nem túl károsultak azok a szépreményű elmék? Vajon, milyen rombolást végzett a félévszázadnyi butítás? Még kilgazítható, még helyrehozható, kisfiam, leányom, mert itt van, eljött a Szabadság!

S lesz szabad sajtó! Hogyan lépjük túl korlátainkat, hogyan semmisítjük meg önellenőrzésünket, hogyan kattog az írógép, amikor igaz, valós, emberi fogalmakat diktál az agy? Hát megérted ezt is, megértük ezt is, s mint első lapszámunkat elkapkodták, mindennél jobban bizonyít ez a zöld Háromszék — Szabadság...

Mondhatom már felemelt fővel, hogy magyar vagyok. És mondom szabadon, anyanyelvemen. S bár néha netán még körbepuhatolózom, óvatosan fordul fejem, a szégyen pirja égeti arcomat: hát mi van veled? Valóban? És olvasom: 7. Biztosítja a nemzetiségek jogait és szabadságát, és biztosítja teljes jogegyenlőségüket a románokkal — a Nemzeti Megmentés Frontjának az egész országhoz intézett közleményében, mely azokban a forró pillanatokban fogantatott, mikor megszülettett a Szabadság.

Lesz mit ennünk, nem éhezünk, nem fiporjuk egymás sarkát és nem kívánjuk el felebarátunk szájától azt a „tudományosan meghatározott fejadagot". S ha vasárnap délután még fényesen süt a nap, nem várom meg a vakondok éjszakáját, hogy búfkáljak, hogy reszkessek — szabadon tülközök és autózom. Hihetetlen. Valóban szabad ember vagyok? És oda utazom, ahova kedvem tártja, amikor szükségét érzem! Itt, benn és túl a határokon! Hihetetlen! Ez is a Szabadság!

Uram, hát megértem. Istenem, hát igaz ez? Minden bizonnyal, mint ahogyan ma este jön az Angyal, ma este a szeretet napja: Karácsony! És leírtam! És nem lett semmi bajom! Úgy néz ki, valóban, szabad ember vagyok!

TORMA Sándor

MÉG NINCS VÉGE

A diktatúra elbukott, az igazi győzelem azonban messze van. Ami történt, bármennyire is elképzelhetetlennek tűnt 5 évvel, vagy akár egy hétlel ezelőtt is, ma annyira egyszerű és magától értetődő, hogy szinte nem is értjük, mért kellett évekig várnunk. Az igazi győzelemhez azonban hosszú és göröngyös út vezet.

Éveken át — kényszerrel vagy anélkül, egyre megy — elfogadtuk az abszurditást, hogy élni csupán hazugság, megalkuvás, önmegtagadás árán lehet. És hazudtunk, sunyítottunk, suttogtunk, s közben észre sem vettük, hogy lassan, de biztosan elveszítjük a beszületes, emberi szóba vetett hitet.

A diktatúra összeomlott, úgy pattant szét, mint egy szennyes szappanbuborék. De ne higgyük, hogy nyomtalanul is. Mérge évtizedek alatt bőrünkbe ivódott. Ma úgy véljük, tisztáik és ártatlanok vagyunk, hogy mindvégig azok voltunk. Hisz ki ne tudta volna ezekben az ítszonyatos, megalázó, embertelen években, hogy ő ártatlan, hogy ő a megalázott, a kisemmizett. De vajon tényleg ártatlanok voltunk-e? A tegnapi nap, a győzelem napja bizonyította, hogy nem voltunk azok. A diktatúra nélkülünk nem működhetett volna. Mi működtettük, sokszor fopcsikorgatva, alkoholba, baráti körben alakított álhősies pózokba, vagy a kivülállás illúziójába menekülve.

Győztünk, s hogy ezt a győzelmet nem csupán Tőkés László, nem csupán a temesvári és a bukaresti mártírok hozták el nekünk, hanem mi is részt vettünk kivívásában, az külön jénye a tegnapi napnak.

Legyőztük a diktatúrát, de ez a győzelem talminak bizonyulhat, ha elfeledjük, hogy a diktatúra nem tűnt — nem is tűnhetett! — el nyomtalanul. Beleivódott szavainkba, indulatainkba, gondolkodásmódunkba. Iszonyatosan megfogyatkozott bennünk a szabad és tisztaséges emberi félek legszebb és legnemesebb vonása, a türelem. Márpedig az igazi demokrácia, az igazi szabadság elképzelhetetlen a másik ember véleményének, egyéniségének elfogadása, a kölcsönös tisztelet és megbecsülés nélkül. Ebben az országban, és ebben a megyében évtizedek óta minősíthetetlenül útszéli hangnemben „irányítottak", utasítottak, parancsoltak. Újra kell tanulnunk az anyanyelvet. Meg kell tisztítanunk attól a sok Ceauşescuból magyarított nyelvi szeméttől, mely az újságok hasábjait is éveken át elárasztotta. A tiszta, világos, sallangtalan beszédet kell végre megtanulnunk, a gondolat tiszteletét.

De ez csak akkor lehetséges, ha világosan, határozottan és félreérthetetlenül kimondva a gondolatot, mely soha nem lehet senki más, csak a miénk, csak a saját, megismételhetetlen gondolatunk, ugyanúgy tiszteljük a más szavait, ahogyan azt magunknak vindikáljuk.

A diktátor elment, s rövidesen beteljesedik rajta a végzet, melyet magára idézett. De félő, hogy rengeteg kis pribéket hagyott maga helyett, ólyanokat, akiket talán arról ismerhetünk föl legegyszerűbben, hogy a legvadabb dühvel és a legvéresebb szájjal fogják szidalmazni — most, amikor már lehet —, de akik ugyanúgy a nép, a mi nevünkben fognak beszélni, követni, s ha lehetőségük lesz rá, utasítani, mint a diktátor.

Győztünk, de a legnehezebb harc, az igazi, még előttünk van, önmagunkban kell legyőznünk a diktátort, a bennünk szunnyadó akarnokot, az önjelölt prófétát és mindentudót. Ha ez sikerül, akkor valóban saját kezünkbe vehetjük ügyeink intézését, kialakíthatjuk a magunk kis nemzetiségi demokráciáját. Ami egyébként sem lesz könnyű, hisz román testvéreinkkel is meg kell értetnünk magunkat. S ezt csak akkor tehetjük, ha mindenkor hajlandók és képesek leszünk az ő fejükkel is gondolkodni. Csak így érhetjük el, hogy ők is megkíséreljék a mi helyünkbe képzelni magukat. És higgyük el, hogy — sajnos — nekik a nehezebb. Legyünk határozottak — jogainkból nem engedhetünk! —, de megértőek is, mert azt elfeledni, hogy — József Attila gyönyörű szavaival — „egymás nélkül sötétben vagyunk" a legnagyobb, a legvégzetesebb botorság lenne.

BIRÓ Béla

Hangulatkörkép a pesti utcáról

Nem túlzás, ha azt állítjuk, hogy ma délre szinte felbolydult az amúgy is forgalmas pesti utca. Akivel csak találkoztunk, mindenki szinte euforikus hangulatban reagált a Ceausescu-diktatúra megdöntéséről szóló hírekre. Az emberek életkoruk, nemük, vérmérsékletük szerint fogalmazták meg néhány keresetlen mondatban, amit éreznek, amit gondolnak. Ebből adunk közre most egy kisebb csokrot:

CSAPLÁR JENŐ, 81 éves nyugdíjas: — Higgye el uram, én öt évig hadifogoly voltam, s amikor hazaengedtek, akkor sem örültem úgy, mint most, amikor hallottam a rádióban, hogy felszabadult Románia. Nagyon örülök, hogy elsöpörték ezt a gazembert... Saját szememmel láttam, hogy a fiának, mármint Nicunak, Kolozsvárott, a füvészkert mellett, külön márványpalotája volt. Lehet, hogy túlzás, amit mondok, de ha mi szabadultunk volna fel, akkor sem lennék boldogabb. Nagyon jól ismerem Kolozsvárt és Nagyváradot, és gyakran jártam arrafelé. 1938—44-ben jártam ott, s mindenki csak magyarul beszélt. Ez a gazember Nicu pedig, amikor kijött részegen a márványpalotájából, lövöldözött az ünneplő magyarokra. Azt kiabálta, hogy kutya magyarok, itt nem fogtok énekelni. Mielőtt még meghalok, el akarok menni az erdélyi Szilágycsehbe, ahol az apám annak idején erdész volt. Idáig bizony nem mertem elmenni, mert féltem. Kolozsvárt is szeretném még egyszer látni életemben.

PARDI GÁBORNÉ, háztartásbeli, 36 éves édesanya: — Balatonfüredről jöttünk fel bevásárolni, egész délelőtt hallgattuk a híreket a rádióban. Végtelenül örülök, hogy megdöntötték a Ceausescu-diktatúrát. Nagyon sok rossz hírt hallottunk eddig. Hirtelen nem is tudok mit mondani, mennyire boldog vagyok... Nyáron biztos, hogy elmegyünk nyaralni Romániába, mert most már nyugodtan tehetjük. Három gyerekem van, és velük nem lett volna veszélytelen vállalkozás egy romániai nyaralás. Nyáron az anyósoméknál, Balatonfüredtől öt kilométerre, romániai menekültek laktak. Borzalmas dolgokat meséltek. Ennek most már talán vége lesz. Egyébként nagyon boldog vagyok azért is, hogy viszonylag gyorsan sikerült megdönteni a Ceausescu család hatalmát.

POGONYI Lajos

*

A Népszabadság bemutatott, a román nép szent ügyével szolidarizáló számát a budapesti lap egyik munkatársa, Rimóczi Károly személyesen hozta el szerkesztőségünkbe, élete kockáztatása árán is tudósítani akarja lapját a romániai fejleményekről. Cserében testvérlapunk és a Háromszék első számait viszi el Budapestre.

A szolidaritás nagyszerű példái

CSEHSZLOVÁKIA külügyminisztériuma köszönti a román nép győzelmét, melyet a Ceausescu-diktatúra párt- és állami szerveinek megtorló és népellenes politikája ellen vívott — olvasható a csehszlovák hírügynökségnek a romániai eseményekkel kapcsolatos nyilatkozatában.

A román nép sokéves kitartása, mely a több városban kitört hősies fellelésel ért véget, megnyitotta az utat a demokratizálódás felé. Köszöntjük a román népet történelmi sikeréért, köszöntjük óhaját, hogy támogassa az európai népeket arra való törekvésükben, hogy baráti, együttműködési és kölcsönös megértési kapcsolatokat építsenek ki. A román nép számíthat a csehszlovák nép teljes támogatására és szolidaritására.

YEHUDI MENUHIN, a Nyugat-Berlini George Enescu Társaság tiszteletbeli elnöke és e város filharmóniája kifejezésre juttatta szolidaritását a román néppel, és azt szeretnék, hogy 1990 januárjában a bukaresti George Enescu filharmóniával közös hangversenyt adjanak a Román Atheneumban, melyet a Romániában ezekben a napokban lezajlott események áldozatai emlékének szentelnek. A hangversenyt egyenes adásban a világ több televíziós állomása át akarja venni.

A PÉNTEK ESTI tragikus események elleni tiltakozásul Prága régi főterén az Állampolgári Fórum mozgalmának szervezésében tüntetést szerveztek. A résztvevők azt kérték, hogy állítsanak fel egy Nemzetközi Törvényszéket, mely vonja felelősségre és ítélje el a régi vezetést, az élen Ceausescu diktátorral.

A ROMÁNIAI eseményekkel kapcsolatosan Szűrös Mátyás, a Magyar Köztársaság ideiglenes elnöke az MTI hírügynökségnek azt nyilatkozta, hogy Magyarország köszönti a romániai eseményeket. Szolidárisak vagyunk a felkelt román néppel — nyilatkozta.

Romániában despotikus diktatúra volt, mely óriási szenvedéseket okozott a lakosságnak. Ilyen körülmények közt nehéz volt még románnak is lenni — mondta Szűrös.

EDUARD SEVARDNADZE, a szovjet külügyminiszter véleményt cserélt az amerikai nagykövettel, Jaekkal a romániai események kapcsán. A szövjet fél kinyilatkozta, hogy ezek az események a román nép akaratát fejezik ki, mely a társadalom demokratikus alapokon való megújításáért harcol. Romániának ezekben a nehéz percekben a szovjet népek kifejezik támogatásukat és a román néppel az emberi életek elvesztése miatti együttérzésüket — közli a TASZSZ.

Az ütemes ellátásról

A Megyei Ideiglenes Tanács nevében meg kell nyugtatnunk a lakosságot: elegendő élelmiszerrel rendelkezünk. Leállították az exportot és minden megyénkben termelt élelmiszer a lakossághoz kerül. Nemcsak elégséges, fölös mennyiségű élelmiszer van. Az persze, más kérdés, hogy a kiürült üzleteket rettenetesen nehéz dolog feltölteni áruval. Mint ahogy az is nehéz, hogy azok, akik esztendőkön keresztül milligrammokban, centiméterekben mérték a még mindig felháborító emlékezetű porciókat, mert így rendelte el ez a meghibbant hatalom, most nehezen tudnak hozzászokni a normális munkához. Semmi sem működik olajozottan, mert az az igazság, hogy a valamikor úgy-ahogy működő szerkezetben ma már teljesen beleszáradt a kenőzsír.

De ami a legfontosabb, az élelmiszeripari vállalatok működnek, a munkások, a vezetők a helyükön, és van nyersanyag. És ami többlet, tudják felelősségüket, tudják, hogy azt eszünk, amit megtermelnek. Elég élelmiszer van.

Mondottuk, az üzleteket nehéz egyik napról a másikra feltölteni. A kereskedők mindenkit megkérnek, mértékkel vásároljanak. Ezt az átkozott jegyrendszert nem lehet egyik napról a másikra könnyedén kiiktatni. Ha két családra valót vásárolnak, akkor az egyiknek ma még nem jut. De holnap is lehet vásárolni. És holnapután is. A vásárlás is vissza kell hogy térjen az emberi mértékkel mért megszokott medrébe.

(g. m.)

KÖSZÖNTJÜK FIATALABB TESTVÉRLAPUNKAT!

Kézdivásárhelyről kaptuk az örvendetes hírt, fiatal értelmiségiek egy csoportja megalapította a Székely Újság című független demokratikus lapot, Deme László, Sántha Attila és Fekete Vincze koordinálásával. A lap első száma ma jelenik meg. Támogassuk, támogassák!

MŰVÉSZEINK A HELYÜKÖN

A Sepsiszentgyörgyi Színház művészkollektívája megtartotta első demokratikus értekezletét. Ezen megválasztották az intézmény ideiglenes vezető tanácsát, melynek irányításával Dali Sándor közírót bízta meg a két tagozat munkaközössége.

A tevékenység zökkenőmentesen folyik, a színház megvalósítja műsorterveit, bemutatja szilveszteri kabaréit.

Köszönjük

Megjelent a Háromszék!

Az emberek tegnap reggel egymás szájából kapkodták a hírt, s mielőtt a kötegek árudákba jutottak volna, hosszú sorokban várták a bizonyosságot.

S mikor láthatták, kezükben tarthatták, a fejlécre pillantva, volt, aki felzokogott, volt, aki könnyet morzsolt el a szeme sarkában, volt, aki csendesen ennyit szólt: végre.

Szinte pillanatok alatt tűnt el az árudákból. De nem teljesen. Az újságárusok egy példányt megtartottak, kiterítették a pultra, hogy az akinek már nem jutott a szabad újság első példányából, láthassa, olvashassa, tapintásával érzékelhesse.

Köszönjük, lányok, hogy segítettek minékünk megerősíteni a hitet.

(páljános)

Lapunk következő száma december 27-én, szerdán jelenik meg.

1989. december 24.

Napkelte: 7.50
Napnyugta: 16.41
Eltelt: 359 nap
Hátravan: 6 nap

Sűrű köd borította tegnap a reggeli órákban a megye területének jó részét, helyenként a látási távolság alig érte el az 50 métert, általában 100—200 méternyi volt. A reggeli helyi ködképződés és zúzmara mára is várható. Az idő viszont fokozatosan lehűl, s havas esőre, esőre is lehet számítani. A szél mérsékelt erősséggel fúj északnyugati irányból. A legmagasabb nappali hőmérséklet 0 és 3, a legalacsonyabb éjszaka pedig —8 és —3 Celsius-fok között valószínű.

A KERESKEDELMI ÉS KÖZÉTKEZTETÉSI EGYSÉGEK NYITVATARTÁSI IDEJE DECEMBER 24—26. KÖZÖTT

Élelmiszeripari egységek:
— december 24-én zárva
— december 25-én 7—10 óra között nyitva azok az élelmiszeri egységek, ahol kenyeret és tejet árulnak
— december 26-án nyitva 7—13 óráig

Kenyér- és tejüzletek:
— december 24-én zárva
— december 25-én nyitva 7—11 óráig
— december 26-án nyitva 7—13 óráig

Zöldség- és gyümölcsüzletek:
— december 24—25-én zárva
— december 26-án nyitva 7—13 óráig

Dohányárudák és újságárusok:
— december 24-én, 25-én és 26-án nyitva 7—13 óráig

Közétkeztetési egységek:
— december 24-én, 25-én és 26-án vasárnap nyitvatartási idő szerint.

megtudtuk

A SEPSISZENTGYÖRGYI VASÚTÁLLOMÁSTÓL

Tegnap a vonatok menetrend szerint közlekedtek, kevés járat késett tíz, legfönnebb húsz percet. Amint arról Bende Teréz tájékoztatott, a vonatok menetrendjében nem lesz ma sem változás. A vasútállomás tudakozó irodájának telefonszáma: 2 18 50.

A SEPSISZENTGYÖRGYI AUTÓBUSZÁLLOMÁSTÓL

Csomós Zoltán, a Gépkocsizó-Szállító Vállalat menetoszlopvezetője közölte, hogy az autóbuszok is az eddigi menetrend szerint járnak. Itt tegnap délután a megszokottnál jóval kisebb volt az utasforgalom. A buszok indulása felől a 2 15 12-es telefonszámon lehet tájékozódni.

A KÖZSÉG- ÉS LAKÁSGAZDÁLKODÁSI VÁLLALATTÓL

Az ivóvíz-szolgáltatás tegnap Sepsiszentgyörgyön majdnem az egész városban zavartalan volt, kivéve a Június 11. negyed egy részét, ahol áramkiesés miatt szünetelt a vízszolgáltatás.

AZ EGÉSZSÉGÜGYI IGAZGATÓSÁGTÓL

Megérdeklődtük, mi a helyzet a sepsiszentgyörgyi ivóvízzel? Dr. Delne Livia elmondotta, hogy a Közegészségügyi és Járványellenes központ többször is elemezte az ivóvizet, s a vezetékes ivóvíz fogyasztható, de azért nem árt, ha a vizet fogyasztás előtt felforralják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sepsiszentgyörgy, Sajtó utca 8/A Telefon 11504 11210 és 11190 163 as és 284 es belső Készült a sepsiszentgyörgyi nyomdában. Telefon: 11774.

Gyászjelentés

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett férj, apa, nagyapa, testvér és rokon,

DRAGOMÉR JÁNOS

1989. december 23-án csendesen elhunyt.

Temetése december 26-án 14 órakor lesz a sepsiszentgyörgyi közöstemetői ravatalozóháztól.

Ezen értesítés gyászjelentőül is szolgál.

A gyászoló család

SZERKESZTŐSÉGI KOLLEKTÍVA:

Albert Levente, Áros Károly, B. Kovács András, Fazakas Anna, Gajzágó Márton, Gáspár Éva, Incze Ibolya, Jecza Tibor, Kisgyörgy Tamás, Magyari Lajos, Nagyhalmágyi József, Nagy László Mihály, Páljános Mária, Péter Sándor, Simó Erzsébet, Sylvester Lajos, Tompa Ernő, Torma Sándor, Torma Klára.

ÎNFRĂȚIREA

COTIDIAN SOCIAL-POLITIC AL JUDEȚULUI COVASNA

Marți
26 decembrie 1989

4 pagini, 50 bani

Ediție specială

Comunicat al Consiliului Frontului Salvării Naţionale

Prăbuşirea odioasei dictaturi a clanului Ceauşescu a adăugat o ultimă pagină cronicii sîngeroase a anilor de suferinţe îndurate de poporul român. Elemente declasate şi irresponsabile rămase fidele tiranului au încercat să continue practica teroristă a vechiului regim, dedîndu-se la provocări, atacuri asupra populaţiei civile, ucigînd fără discriminare oameni neînarmaţi, atacînd instituţii publice, întreprinderi industriale, obiective militare, unităţi comerciale, spitale şi locuinţe.

Poporul român şi-a afirmat încă o dată uriaşa energie morală descătuşată de voinţa sa eliberatoare.

Armata şi-a făcut datoria, ca şi o mare parte din lucrătorii ministerului de interne.

Revoluţia a învins.

În vederea restabilirii complete a situaţiei şi a asigurării liniştii necesare unei vieţi normale în societatea noastră liberă, Consiliul Frontului Salvării Naţionale hotărăşte adoptarea unor măsuri excepţionale, imperios necesare momentului actual:

1. O încetare completă şi imediată a focului pe întreg teritoriul ţării. Oricine va încălca această dispoziţie se va face vinovat de crimă împotriva poporului român, fiind pasibil de cea mai promptă şi necruţătoare pedeapsă. Să nu mai fie vărsată nici o picătură de sînge.

Totodată, orice act de vandalism şi distrugere, precum şi răzbunările personale se situează în afara legii, pătînd noblețea revoluţiei noastre.

Vinovăţia dictatorului şi a foştilor săi lachei în faţa istoriei şi a legilor va fi stabilită de tribunale, care vor hotărî cu toată severitatea sancţiunile cuvenite pentru acţiunea de distrugere a ţării.

Armata este singura deţinătoare a armelor, braţul ferm al apărării intereselor poporului. Toţi cei care au intrat în aceste zile în posesia armamentului şi a muniţiilor, indiferent de împrejurări, trebuie să-l predea de urgenţă, cel mai tîrziu pînă luni, 25 decembrie, ora 17. Cei care nu se vor supune acestor prevederi se vor face vinovaţi de încălcarea gravă a legalităţii, fiind pedepsiţi cu cea mai mare severitate.

3. Unităţile Ministerului de Interne se vor integra Ministerului Apărării Naţionale care preia comanda unică asupra tuturor trupelor şi mijloacelor de luptă ale ţării.

Organele de miliţie şi pompierii îşi păstrează toate atribuţiile specifice, pe care trebuie să şi le exercite cu toată fermitatea.

4. Conducerile şi toţi oamenii muncii sînt chemaţi să asigure protecţia unităţilor economice, comerciale, sanitare, de învăţămînt, ştiinţă şi cultură. Societatea românească trebuie să funcţioneze normal prin contribuţia devotată a fiecăruia dintre noi.

De asemenea, facem apel la toţi cetăţenii să sprijine organele de ordine în asigurarea integrităţii localurilor ambasadelor şi imunitatea diplomaţilor.

5. Organismele noilor structuri ale democraţiei trebuie să-şi înceapă urgent activitatea de refacere a ţării, constituindu-se ferm, intrînd imediat în subordinea Consiliului şi adoptînd, împreună cu acesta, măsurile de ordin politic, social, administrativ şi economic, absolut necesare primelor etape ale reconstrucţiei.

Fie ca primul nou an liber să aducă în România, odată cu bucuria eliberării, liniştea şi calmul care ne vor permite asumarea tuturor răspunderilor unui popor care-şi afirmă demnitatea.

Consensul naţional, conlucrarea forţelor creatoare ale ţării, tuturor categoriilor sociale de orice naţionalitate constituie condiţia vitală şi garanţia înfăptuirii obiectivelor fundamentale ale procesului revoluţionar în România.

După ce **VIRGIL MĂGUREANU** a dat citire Comunicatului Consiliului Frontului Salvării Naţionale, a luat cuvîntul **ION ILIESCU**, care a spus:

Ţinînd seama de fenomenele grave care se produc în societatea noastră — rezultat al vidului de putere care s-a creat prin răsturnarea dictaturii şi al actelor teroriste care au continuat — deşi, precum vedeţi, sînt în slăbire — dar şi al unor manifestări de oarecare anarhie —, este absolut necesar să realizăm o unitate de acţiune a tuturor forţelor interesate în redresarea ţării, să curmăm orice acţiuni care pot să împiedice însănătoşirea vieţii noastre, desfăşurarea activităţii normale în toate sectoarele de activitate, asigurarea securităţii individuale a tuturor cetăţenilor, condiţii normale pentru desfăşurarea vieţii paşnice a ţării. Acesta este sensul tuturor măsurilor care sînt preconizate în acest comunicat, pentru care cerem sprijinul activ al tuturor celor interesaţi în realizarea pînă la capăt a obiectivelor transformărilor revoluţionare, într-adevăr revoluţionare, care au loc în ţara noastră.

Odiosul criminal şi nemernica lui soţie au fost executaţi!

O ştire de mult aşteptată ne-a fost relatată într-un comunicat lapidar. Pentru crime împotriva umanităţii, cei mai mari duşmani ai poporului nostru au fost judecaţi, au trebuit să dea seamă pentru fărădelegi ce cutremură orice om. nicolae şi elena ceauşescu şi-au binemeritat pedeapsa ce nu putea fi decît una: condamnarea lor la moarte.

Prin dispariţia lor sîntem acum siguri că în România tirania nu-şi va mai face niciodată prezenţa, vom fi liberi, vom fi cetăţenii unei ţări cu adevărat democrate.

TRĂIASCĂ ROMÂNIA LIBERĂ!

Ultima oră

De la Comandamentul militar unic ni se comunică că, în noaptea de 24 spre 25 decembrie, grupuri izolate de teroriști, alcătuite din 2—3, maximum 5 persoane (străine de localitatea şi judeţul nostru) au atacat unitatea militară şi uzina de apă din Sfîntu Gheorghe. Trupele armatei, sprijinite de trupele şi armamentul Miliţiei au dat lupte cu acestea, ţinîndu-i la distanţă, respingîndu-i şi, în parte, nimicindu-i pe teroriști. Împuşcăturile din alte puncte ale oraşului au fost cauzate de nerespectarea de către populaţie a regulamentului stării de necesitate, precum şi din cauza unor elemente civile care s-au dedat la acte de vandalism şi violenţă. Ni s-au dat asigurări că armata şi forţele care i s-au alăturat stăpînesc situaţia, dar trebuie să fie sprijinite de populaţie prin: predarea armamentului, prezentarea la comandamentul gărzilor patriotice din întreprinderile şi instituţiile la care lucrează pentru a se constitui în detaşamente de apărare a unităţilor, vigilenţa în depistarea răufăcătorilor, constituirea unor detaşamente de apărare şi supraveghere a locuinţelor, renunţarea la acte vindicative şi curmarea actelor de vandalism, semnalarea acestor acte la punctul de informare constituit la intrarea sediului Consiliului judeţean al Frontului de Salvare Naţională (unde se pot prezenta şi propuneri judicioase pentru reluarea şi buna mers al activităţii social-economice a judeţului).

— Sîntem asiguraţi de către conducerea E.G.C.L. că apa (oprită temporar ca urmare a atacului armat împotriva uzinei) va fi furnizată permanent în toate zonele oraşului.

— Grădiniţele şi căminele de zi, care nu se află în vacanţă, funcţionează în mod normal. Puteţi merge liniştiţi la locurile dumneavoastră de muncă — copiii dv. vor fi în siguranţă şi bine îngrijiţi.

— În perioada vacanţei de iarnă, în staţiunea Covasna a fost organizată o tabără de pregătire a elevilor, la care au participat copii din judeţul Tulcea şi din judeţul nostru. O parte dintre aceştia au fost trimişi, în siguranţă, acasă. Ceilalţi rămaşi în tabără îşi asigură părinţii că sînt sănătoşi şi bine îngrijiţi.

— Căminele de copii şi de bătrîni din judeţ au pus 70 de paturi la dispoziţia copiilor din ţară rămaşi orfani, ai căror părinţi au căzut la datorie în lupta pentru libertate.

— În aceste zile deosebit de mulţi cetăţeni s-au oferit să doneze sînge pentru victimele luptei împotriva regimului ceauşist. În municipiu s-au recoltat 90 kg de sînge (pînă la data de 25 decembrie), dintre care 60 au fost trimise pentru ajutorarea răniţilor din Bucureşti, restul rămînînd pentru nevoile municipiului.

Sîntem informaţi că şi oraşul Întorsura Buzăului a expediat la Bucureşti o cantitate însemnată de sînge donat de locuitorii din zonă.

— Pentru asigurarea securităţii persoanelor civile s-a dispus interzicerea circulaţiei cetăţenilor în timpul nopţii între orele 23 şi 6. Acelaşi lucru este valabil şi pentru autoturismele proprietate personală. Supuneţi-vă ordinelor şi cercetării patrulelor militare pentru a se evita confuzii şi evenimente tragice, acestea avînd indicaţii cu privire la cazurile speciale în care se poate circula şi în perioada de interdicţie.

DIRECŢIA COMERCIALĂ JUDEŢEANĂ

Urează, respectuos, tuturor cumpărătorilor

Crăciun fericit!

Şi vă informează:

1. Marţi, 26 decembrie a.c. toate magazinele de desfacere a mărfurilor alimentare şi nealimentare, unităţile de alimentaţie publică vor fi deschise cu program normal de funcţionare.

2. Vă mulţumim dumneavoastră şi luptătorilor că ne-aţi ajutat să nu se distrugă magazinele şi mărfurile, depozitele, activitatea comercială urmînd a se desfăşura în bune condiţii.

3. Aprovizionarea populaţiei din toate localităţile se desfăşoară în condiţii normale, fiind asigurate cantităţile de pîine, lapte, apă minerală şi de produse de cerere curentă.

4. Comercializarea produselor alimentare de bază — carne, preparate din carne, unt, brînzeturi, făină, ulei, mălai, orez şi ouă se face, în continuare, în sistem arondat. În acest sens se cere înţelegere şi raţiune din partea populaţiei, disciplină fermă din partea comercianţilor.

Deocamdată, şi sperăm să nu dureze mult acest deocamdată, aceasta este calea pentru o aprovizionare echitabilă a populaţiei cu produse alimentare de bază.

Veşti bune!

• Cantităţile stabilite pe o persoană, pe luna decembrie a.c. pentru locuitorii din mediul urban se majorează: cu o jumătate de kilogram de carne, un sfert de kg de brînzeturi şi un pachet de unt ca urmare a sistării exportului de produse alimentare. Totodată, se va comercializa cîte un sfert de kg de lămîi pe o persoană. Pentru copiii de la grădiniţe, creşe, leagăne de copii, case de copii orfani şi pentru bolnavii din spitalele judeţului se va asigura cîte un kg şi jumătate de portocale;

In memoriam

O viață tînără a fost curmată nedrept, un om apreciat a trebuit să moară, pentru că un tiran dement, ahtiat de putere, nicidată sătul în sadismul cu care chinuia un popor întreg, n-a vrut să se dea la o parte din calea roții istorici, a căutat să o oprească spre binele lui și al clicii credincioase.

Gheorghe Șuiu a trebuit să plătească cu viața, deoarece cel mai urît fiu al națiunii a semănat dezordine înainte de a mai putea să dea din mînă fără noimă, demențial, în fața camerei de luat vederi.

Un talentat subinginer proiectant la I.A.M.E. Sfîntu Gheorghe, tatăl a două fete, una de 14, cealaltă de 10 ani, va fi plîns de toți oamenii cinstiți care l-au cunoscut numai pentru faptul că un tiran odios n-a vrut nicidată să asculte glasul poporului, vocile milioanelor de oameni care-i cereau să plece, să ne izbăvească de adulata sa persoană.

Gheorghe Șuiu nu mai este, el care înainte de a muri a patrulat cu arma în mînă pentru ca noi, concetățenii săi, să putem sta, cît de cît, liniștiți în această stare de teroare, de neliniște, în care ne țin de atîtea zile căței ceaușiști, slugile fanatice și fără pic de scrupule nici măcar pentru familiile lor, dărîmite pentru populația pașnică, pentru acești oameni minunați, care nu vor altceva decît liniște, pace, viață.

Să aprindem toți o lumînare pentru omul frumos și viteaz, care a fost Gheorghe Șuiu, să păstrăm cu smerenie amintirea acestui erou căzut pe baricadele revoluției libertății României.

Apă minerală pentru țară

Gesturi emoționante, de dăruire pentru semeni am întîlnit nenumărate în aceste cîteva zeci de ore tumultuoase de viață liberă, ore cum puțini dintre noi au trăit vreodată. Unul dintre ele, devenit celebru prin intermediul radioului și televiziunii (superbe, cum n-au fost niciodată) s-a petrecut și încă se mai petrece la Fabrica de ape minerale din Biborțeni, una dintre cele trei regine încoronate ale apelor minerale din țara noastră, ale căror nume încep cu litera B.

Așa după cum s-a precizat în telexul difuzat în primele ore ale zilei de 22 decembrie 1989, s-a expediat de la Biborțeni spre Capitală o mare cantitate de „apă vie", atît de necesară în condițiile în care existau semne de întrebare privitoare la puritatea apei potabile. Imediat au urmat solicitări disperate din județele Timiș, Sibiu și, mai cu seamă, Buzău, în care apa se pare că este infestată.

Nici județul Covasna nu a fost neglijat, toate mașinile care au intrat pe poarta fabricii s-au întors pline. La noi în județ nu s-a pus nici o clipă problema contaminării surselor de apă, existînd formații speciale care au păzit zi și noapte rezervoarele și stațiile de epurare, însă paza bună face să treacă primejdia rea...

Minunatelor femei care au lucrat cu atîta dăruire spre binele concetățenilor lor le sînt adresate aceste rînduri. Vă sărutăm, așadar, mîna Veress Anna, Tordai Irén, Andorka Irma, Ráduly Judith, Virág Magda, Pethö Klára, Kelemen Viorica pentru neostoita dumneavoastră trudă!

Horia C. DELIU

În atenția cetățenilor liberi

Aflăm de la Direcția sanitară județeană că apa din întregul județ este potabilă; analizele făcute din jumătate în jumătate de oră nu au dat nici o probă pozitivă. Dar, întrucît analiza bacteriologică va fi determinată cu maximă precizie doar în cursul zilei de mîine, recomandăm populației să fiarbă apa circa 10—15 minute.

Pentru buna acordare a asistenței medicale, în spitalele județului sînt asigurate gărzi duble. Se dispune la ora actuală de 50 de paturi libere, iar dacă va fi nevoie, în cel mai scurt timp se pot elibera încă 200 de locuri. Urgențele stomatologice sînt asigurate la Spitalul județean.

Și județul nostru a plătit tributul său de sînge în schimbul cîștigării LIBERTĂȚII. Astfel, în ziua de 24 decembrie, doi eroi și-au pus viața la temelia înălțării demnității noastre umane, iar alți doi au fost răniți. Aceeași situație s-a înregistrat și în noaptea de 24 spre 25 decembrie.

Fie-le de-a pururi veșnică amintirea!

TRĂIASCĂ ROMÂNIA LIBERĂ!

Scumpa noastră România!

Primim în aceste zile la redacție numeroase mesaje, articole, poezii în care oameni de felurite profesii și naționalități își exprimă sentimentele de nespusă bucurie pentru doborîrea tiraniei odioase care ne-a subjugat un sfert de veac, încrederea în zorii libertății de mult așteptate. O asemenea mărturie este semnată, după cum chiar el se prezintă, de: „Weitzel Ion, muncitor în meseria de strungar la I.M.A. S.A., cetățean român de naționalitate germană, artist al poporului, care în anii terorismului nu am mai activat fiindcă nu am mai putut să mă exprim liber".

Redăm cîteva versuri — spațiul nu ne permite mai multe — din poezia cu care ne-a onorat și care poartă titlul de mai sus, el însuși sugerînd clar sentimentele autorului, sentimentele de real patriotism, nu de bravadă cum am fost atîta timp obișnuiți. (G.F.)

Cît va trăi omenirea
Noi vom trăi înfrățiți
Toți care ne-am născut
Pe meleagurile acestea
Vom fi pe veci nedespărțiți
Și pururea vom dăinui.
O viață mai bună vom trăi
Noi toți, frățește.
Am înlăturat tirania pe veci,
Pe cei ce credeau că poporul este orb
Și habar n-aveau că flăminzește.
Noi am fost învățați
Oameni drepți să fim.
Am luptat și-am înlăturat minciuna
Am aprins lumina dreptății
Nu mai vrem să trăim în minciună
Trăiască libertatea.
Trăiască scumpa noastră Românie!

Un telefon

Seara de Ajun. Sfîntă, dragă, frumoasă seară de Ajun al Crăciunului. O seară și o noapte, grele pentru noi toți, trăită în tensiune, între colindele de la radio și televiziune și pocnetele de mitralieră pe care le auzeam repetîndu-se înfricoșător. În această seară aveam pe suflet o grijă în plus: familia de la Timișoara. Am sunat ore întregi, zadarnic. Pînă la urmă am reușit să prind numărul mereu format. De la celălalt capăt al firului am auzit în sfîrșit vocea surorii mele. Erau sănătoși, dar măcelul, spunea ea, a fost cumplit. I-am cîntat, ca să o liniștesc, un colind, „Trei păstori", unul dintre cele pe care le auzeam — cînd eram copii, într-un sat din Banat, și afară ningea frumos, liniștit, cu fulgi mari — cîntat la ferestre, pe trei-patru voci, de corul bisericii.

După ce i l-am cîntat m-a întrebat dacă avem pom de Crăciun. I-am spus că avem. „Aveți și daruri sub pom?", m-a întrebat apoi. „Avem, cum să nu avem, i-am răspuns, dar de ce mă întrebi?" „Pentru că noi n-am putut cumpăra nimic. De o săptămînă întreagă nu ieșim din casă". Acesta a fost Crăciunul pentru timișoreni și nu numai pentru ei: un Crăciun însîngerat, un Crăciun cumplit cum n-a mai fost. Dar cum nici nu va mai fi. NICIODATĂ! NICIODATĂ! NICIODATĂ!

Ioan DRAGAN

Nici prin forță minciuna nu poate înăbuși adevărul

De aproape un sfert de secol cuvintele limbii române au fost siluite să se alăture în construcția unei monstruoase „epoci" a minciunii! Cel care a vrut să însingerează ogorul conștiinței noastre, semănînd confuzie și neîncredere, a căzut de tăișul otrăvit al propriei limbuții. Dogmaticul dictator a vrut să sfideze înțelepciunea proverbului românesc, crezînd că „prin forță, minciuna poate înăbuși adevărul. Dacă ar fi cunoscut și respectat istoria poporului nostru, ar fi înțeles că întotdeauna adevărul faptelor a născut setea de dreptate și, atunci cînd paharul minciunilor se umple peste limită, el nu mai poate fi înghițit nici sub amenințarea morții.

La temelia faptelor noastre de răzvrătire a stat solidaritatea și, tot prin ea ne-am cucerit libertatea. „Înfrățirea", titlul acestui ziar al renașterii noastre, este un cuvînt al cărui sens l-am trăit zilele acestea și pe care sîntem chemați să-l trăim zilnic, întru consolidarea victoriei noastre. „Înfrățirea" va fi instrumentul nostru de luptă împotriva oricărei forme de închistare a omenescului, va fi pagina mult visată a sentimentelor, a gîndurilor și faptelor noastre ADEVĂRATE!

Prof. Niculina ȚINȚAR

Un gest de profund umanism

Din Araci, Rodica Frățilă ne anunță un gest a cărui semnificație în aceste zile nici nu mai trebuie comentată: colindătorii din ziua Crăciunului au strîns 1.600 lei pe care îi vor dona la „Contul economiei".

Iată ce au aprins teroriștii în noaptea din Ajunul Crăciunului în casele acestor locuitori din Sfîntu Gheorghe în locul artificiilor și stelușelor din tradiționalul brad.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: strada Presei, nr. 8/A, Sfîntu Gheorghe. Telefoane: secretariat — 1.11.90, interior 138, secțiile economică, cultură, artă — 1.12.10; cetățenești, scrisori-sesizări — 1.11.90, interior 163. Telex nr. 68216. Tiparul: Tipografia din Sfîntu Gheorghe

HÁROMSZÉK

TÁRSADALMI—POLITIKAI NAPILAP

Sepsiszentgyörgy, 1989. december 26., kedd — RENDKÍVÜLI KIADÁS — ÁRA 50 BANI

A nemzet árulóira és gyilkosaira lesújtott a nép ítélete

Amint a Szabad Román Televízió tegnap esti adása bejelentette: tegnap, december 25-én többrendbéli bűnökért, népárulásért, népirtásért, az ország törvényeinek számtalan megsértéséért, nemzeti kincsek megsemmisítéséért és elrablásáért Nicolae Ceauşescu és Elena Ceauşescu vádlottakat egy különleges katonai törvényszék a fellebbezés joga nélkül halálra ítélte.

Az ítéletet végrehajtották.

A Nemzeti Megmentés Frontja Tanácsának közleménye

A nyugodt helyzet maradéktalan helyreállítása, a normális élethez szükséges feltételek biztosítása végett szabad társadalmunkban, a Nemzeti Megmentés Frontjának Tanácsa elhatározta a jelenlegi momentumban elengedhetetlenül szükséges rendkívüli intézkedések elfogadását:

1. A fegyveres harc teljes és azonnali beszüntetése az ország egész területén. Bárki megszegi ezt a rendelkezést, a román nép elleni merénylet bűnét követi el, ami az azonnali és kíméletlen büntetést vonja maga után. Egyetlen csepp vér se folyjon többé.

Ugyanakkor a vandalizmus és a rombolás bármilyen megnyilvánulása, valamint a személyi bosszúállások törvényen kívülieknek, foltot ejtenek forradalmunk nemességén.

A diktátor és volt lakájai bűnösségét, a szocialista és a törvények iránt, a bíróság határozza meg, amely a legszigorúbban dönt az ország szétrombolását előidéző cselekményekért kijáró büntetésekről.

2. A hadsereg a nép érdekei védelmének szilárd biztosítéka, a fegyverek egyedüli kézbentartója. Mindazok, akik ezekben a napokban fegyverzet és muníció birtokába jutottak, a körülményektől függetlenül, sürgősen, legkésőbb hétfőn, december 25-én 17 óráig le kell adniuk. Mindazok, akik nem vetik alá magukat ezeknek az előírásoknak, a törvényesség súlyos megsértésének bűnébe esnek, s a legnagyobb szigorral büntetik őket.

3. A Belügyminisztérium egységei beilleszkednek a Honvédelmi Minisztériumba, amely átveszi az ország összes harci alakulatai és eszközei fölötti egységes parancsnokságot.

A milíciaszervek és tűzoltók megőrzik összes sajátos feladatköreiket, amelyeket a leghatározottabban kell gyakorolniuk.

4. A vezetőségeket és az összes dolgozókat felhívjuk, hogy biztosítsák a gazdasági, kereskedelmi, egészségügyi, oktatási, tudományos és művelődési egységek védelmét. A román társadalomnak, mindannyiunk odaadó hozzájárulása révén, normálisan kell működnie.

Ugyszintén felhívjuk összes honfitársainkat, hogy támogassák a rendfenntartó szerveket a követségi épületek épségének és a diplomaták, sérthetetlenségének biztosítását.

5. A demokrácia új struktúráinak szervei azonnal meg kell hogy kezdjék az ország újjáépítését, határozottan lépjenek fel, álljanak azonnal a tanács rendelkezésére és azzal közösen foganatosítsanak politikai, társadalmi, közigazgatási és gazdasági intézkedéseket, amelyek elengedhetetlenül szükségesek az újjáépítés első szakaszaiban.

Legyen, hogy az első szabad év Romániában, a felszabadulás örömével egyidőben elhozza a csendet és a nyugalmat, amely lehetővé teszi számunkra egy olyan nép összes felelősségeinek vállalását, amely kinyilatkoztatja méltóságát.

Az országos egyetértés, a nép alkotó erőinek, minden nemzetiségű társadalmi kategóriáinak együttműködése életbevágó feltételét és kezességét jelenti a romániai forradalmi folyamat alapvető célkitűzései véghezvitelének.

Miután Virgil Măgureanu felolvasta a Nemzeti Megmentés Frontja Tanácsának közleményét, felszólalt Ion Iliescu, aki ezeket mondotta:

Tekintettel azokra a súlyos jelenségekre, amelyek társadalmunkban végbemennek — a diktatúra megdöntése és az azt követő terrorista cselekmények nyomán létrejött vezetési vákuum eredményeként, mely cselekmények, amint látják, egyre gyengülnek, de más, bizonyos fajta anarchikus megnyilvánulások eredményei is —, feltétlenül szükséges megvalósítanunk az ország helyreállításában érdekelt összes erők cselekvési egységét. Véget kell vetnünk mindenfajta olyan tettnek, amelyek megakadályozhatják életünk megtisztulását, a normális tevékenység biztosítását, végzését, el kell érnünk minden munkaterületen az összes állampolgárok személyi védelmének biztosítását, amelyek elengedhetetlen feltételei az ország békés életének. Ez a lényege mindazoknak az intézkedéseknek amelyeket ebben a közleményben körvonalaztunk, s amelyeknek végrehajtásához kérjük az összes érdekeltek tevékeny támogatását, a hazánkban végbemenő forradalmi, valóban forradalmi átalakulások célkitűzéseinek maradéktalan megvalósításában.

Legfrissebb értesüléseink

December 24—25-re virradó éjszaka két-három, maximum öt tagból álló elszigetelt terrorista csoportok, nem Kovászna megyei illetőségűek, megtámadták a sepsiszentgyörgyi katonai egységet és a vízüzemet. A hadsereg csapatai, a milícia dolgozóitól és felszerelésével támogatva harcba szálltak ezekkel, távoltartva, visszaszorítva és részben megsemmisítve a terroristákat.

A város más pontjairól hallott lövések okai: a szükségállapot előírásainak be nem tartása a lakosság részéről, valamint olyan civilek, akik vandál és erőszakos tetteket követtek el. Biztosíthatjuk, hogy a hadsereg és a melléjük állt erők urai a helyzetnek, de szükséges, hogy támogatást kapjunk a lakosságtól az új törvények betartásával:

1. Minden fegyvert vissza kell szolgáltatni! Jelentkezzenek annak a vállalatnak, intézménynek a gárdaparancsnokságánál, ahol dolgoznak, hogy megszervezzék az egységek védelmi alakulatait (melyek az egységek vezetőségének rendelkezésére állnak); égberségre van szükség a rosszindulatú egyének leleplezésére; szervezzenek védő és felvigyázó osztagokat a lakások védelmére és ellenőrzésére; ne ragadtassák magukat megtorló tettekre és előzzék meg a vandalizmust; minden gyanús helyzetet jelentsenek az információs központnak, melyet a Nemzeti Megmentési Front megyei tanácsa székhelyének bejáratánál állítottak fel, ugyanott javaslatokat is lehet tenni a társadalmi-gazdasági életnek a normális mederbe való mielőbbi visszatérése érdekében.

2. A közüzemek vezetősége biztosított, hogy a vízüzem ellen intézett fegyveres támadás miatt ideiglenesen megszakadt vízszolgáltatás helyreállt, folyamatos lesz a vízellátás Sepsiszentgyörgy minden lakónegyedében. A szaklaboratórium a szükséges ellenőrzéseket elvégezte, és a vizet ihatónak nyilvánította.

3. December 25-én reggel a kenyér és tejellátás azért késett, mert a gépkocsizó -szállító vállalat személyzetét megzavarta egyik munkatársuk eleste szolgálati teendői végzése idején. Rövid idő alatt rendezték soraikat és biztosították az élelmiszerek kiszállítását az üzletekbe. Köszönjük munkájukat, mint ahogyan megköszönjük a tejgyár dolgozóinak, hogy közel azokhoz a helyekhez, ahol harcok folytak, végezték feladatukat, s biztosították a lakosság ellátását. Ugyanígy köszönjük a kenyérgyáriak helytállását, akik biztosították, hogy lesz folyamatosan kenyér, sőt, mit több néhány napon belül újra elkezdik gyártani a jó minőségű 2 kilós kenyeret.

4. Annak ellenére, hogy eredetileg karácsony napjait munkaszüneti napnak nyilvánították, a gazdasági-társadalmi élet helyreállítása érdekében szükséges, hogy azok is, akik még

(folytatása a 2. oldalon)

A megye magyar lakóinak képviseletében

Megalakult a Romániai Magyarok Demokratikus Szervezetének Kovászna megyei ideiglenes szervezete. A szervezet a megye magyar lakosságának legszélesebb körű demokratikus fóruma, melynek tagjai mindazok, akik vállalják magyarságukat.

A megye lakosságának hetvenöt százalékát képviselő, szervezet, a megyében élő románsággal szoros egységben feladatának tekinti a megye magyar lakossága életkereteinek megszervezését és irányítását.

A románok mellett és velük együtt élő magyarság jelentős népesoportként az önrendelkezési jog kimondásának és érvényesítésének alapján kíván a demokratikus Romániában az emberi jogok és a kollektív nemzetiségi jogok érvényesítésére törekedni, az államhatalom, a közigazgatás és az igazságszolgáltatás összes szerveiben súlyának, jelentőségének megfelelően képviseltetni.

A szervezet első aktusként ünnepélyesen kinyilvánítja lelkes csatlakozását a Nemzeti Megmentési Front ideiglenes országos tanácsa platform-nyilatkozatában foglaltakhoz, az ország összes demokratikus erőinek szándékához, hogy együtt teremtsük meg a szabad demokratikus Romániát.

Az alakuló ülésen megválasztották az ideiglenes vezető tanácsot és annak elnökévé Sylvester Lajost.

A tanács a szerdán megalakuló Nemzeti Megmentési Front ideiglenes megyei tanácsának elnöki tisztségére jelöltet állít.

Hírek a kereskedelemből

A kereskedelem megyei vezető igazgatóságának igazgatója, Rosner Herman kellemes karácsonyi ünnepeket kívánva tájékoztatja a vásárlókat, hogy:

1. Kedden, december 26-án az összes üzletek, vendéglők, cukrászdák hétköznapi órarend szerint nyitnak.

2. Köszönetüket fejezik ki a lakosságnak, a munkások és a fiatalok felfegyverzett csapatainak, hogy megvédték az üzleteket, raktárakat, lehetőséget teremtve a további tevékenységre.

3. Az elkövetkező napok folyamán igyekeznek jó ellátást biztosítani, a kenyérből, tejből, borvízből. Az alapélelmiszercikkek forgalmazása is zökkenőmentes lesz.

4. Az alapélelmiszereket — hús, felvágott, vaj, túró, liszt, olaj, kukoricaliszt, rizs és tojás — az elkövetkező időszakban racionális adagokban árusítják. Ezért a vásárlók türelmét, támogatását és megértését kérik, de nagyobb fegyelmet követelnek meg a kereskedelmi dolgozóktól is. Ideiglenesen, s bízunk benne, hogy csakis egy ideig még, a minimálisan fontos ellátási szint biztosítása érdekében.

És most a jobb hírek.

● Decemberben a fejadagot személyenként fél kilogramm hússal, negyed kilogramm túróval, egy csomag vajjal növelik, abból az árualapból, melyet megyénk élelmiszeripari vállalatai exportra szántak. Az elkövetkező napokban személyenként egy negyed kilogramm citromot adnak; az árvaházakban élő gyermekeknek, napközi-otthonosoknak, bölcsődéseknek s a megyei kórház betegeinek másfélkilogramm narancsot biztosítanak.

● A kézdivásárhelyi keményítőgyár a megye lakosságának 60 000 kilogramm Bombondexet és Olimpic cukorkát szállít.

A megye kereskedelmi dolgozói biztosítani szeretnék a lakosságot, hogy az elkövetkezőkben többet tesznek az ellátás javításáért.

Legfrissebb értesüléseink

(folytatás az első oldalról)

eddig nem tették, sürgősen jelentkezzenek munkahelyükön (beleértve az állami közigazgatás tisztviselőit is).

5. A milicia gyakorlatilag támogatta a katonai erőket a közrend helyreállításában, szembeszegült a vandál cselekedetekkel és terroristákkal. Ezekben a napokban megyénkben négy milicista esett el szolgálata teljesítése közben, a forradalom ügyéért. A bírósági szervek is felvették a munkát, a közbűntényt elkövetőket a törvények értelmében vonják felelősségre és büntetik meg. Ezek a szervek felkérik a lakosságot, hogy segítse munkájukat a bűncselekmények megelőzésében, leleplezésében és a bűnösök előállításában.

6. Ahogyan a rádió és televízió tájékoztatott, a fővárosi Elias kórház gyógyszerrel segíti megyénket is. Összeállították a szükségletet és megtették az intézkedéseket, hogy a gyógyszerek gyorsan és biztonságosan eljussanak megyénkbe. Felhasználjuk az alkalmat, hogy tájékoztassuk, megyénk egészségügyi hálózata normális körülmények között dolgozik, az egész személyzet egyemberként a helyén áll.

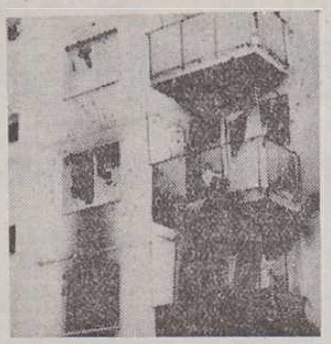
7. Azon óvodai és napközi intézetek, ahol nincs szünidő, normálisan üzemelnek. A szülők nyugodtan állhatnak munkába gyerekeik biztonságban és jó ellátásban részesülnek.

8. A téli vakáció idejére Kovásznán tábort szerveztek, ahol Tulcea megyei és megyénkbeli gyerekek üdülnek. Egyrészüket biztonságban hazajuttattuk, a többiek üzenik szüleiknek, jól vannak, jó az ellátásuk.

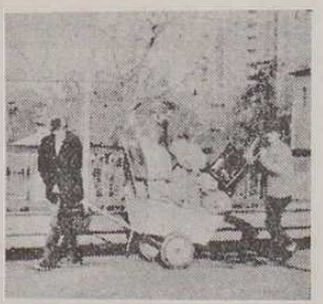
9. A megyénkbeli árvaházak és öregek otthona 70 ágyat biztosítanak az ezekben a napokban a szabadságért vívott harcokban áldozatul esett szülők gyermekeinek.

10. Sok állampolgár jelentkezett véradásra. Sepsiszentgyörgyön december 25-ig 90 liter vért gyűjtöttek be, melyből 60 liter a fővárosi sebesültekhez jutott, a többit a város szükségletére tárolták. Továbbra is várják a jelentkezőket, mindazokat, akik segíteni akarják e nehéz napok sebesültjeit. Bodzaforduló is nagy mennyiségű vért küldött a fővárosnak.

11. A civil lakosság védelméért, éjjel 11 óra után, reggel hatig kijárási tilalmat vezettünk be. Ide tartozik a magántulajdonú személygépkocsi használatának betiltása is ezekben az órákban. Nyomatékosan felhívjuk a figyelmet, hogy a katonai járőrök felszólítására, álljanak meg és igazolják magukat, hogy elkerüljük a tévedéseket és a tragikus kimenetelű eseteket. Speciális esetekre a járőrök megkapták az utasításokat. A vadászfegyverrel rendelkezők jelentkezzenek egyesületüknél, feladatuk a hőközpontok védelme.

Lőfegyverek tüzesője zúdult a terroristák Állomás negyedi búvóhelyeire

A terroristák miatti kényszerköltözködések

MEMENTO

Már azt hittük, csendesen, vérhullás nélkül vészeljük át ezeket a perceket, órákat, napokat, de ma reggel kiderült: minket sem került el a tragédia.

Ifju Suiu Gheorghe, negyven éves elektrotechnikai almérnök, a Villamos Berendezéseket és Villanymotorokat Gyártó Vállalat tervezője felelőtlen fegyverhasználat áldozata lett.

Szombatról vasárnapra virradó éjszaka történt a szerencsétlenség; a hazafias gárdaalakulat városvédelmi megbízatásából tért vissza, s a fegyverek elhelyezése után az almérnök hazafelé indult. Valahol a benzinkút és a Műanyagfeldolgozó Vállalat között érte, szemből, a gyilkos sorozat.

A tizennégy és tíz esztendős kisiányok édesapja hasznos embere volt a gyárnak. Helye, a tervezőosztályon, üresen maradt.

Kedden délután két órától új sírhant jelzi majd, a közös temetőben, az emberi felelőtlenség vérlázító torzulását.

...Amikor ez a rövid jegyzet megíródott még nem tudtuk, hogy az újabb éjszaka további áldozatokat követelt. Az előző napi lövöldözések során két halottat és két sébesültet, a vasárnap hétfőre virradó éjszaka pedig ugyancsak két halottat és két sebesültet szállítottak be a kórházba.

A vízszolgáltatás időleges szünetelését az ásványvíz nagyobb forgalmazásával ellensúlyozták

Gratulálunk a szolgáltatásban dolgozóknak!

A megye szolgáltatási vállalatainak dolgozói ezekben a napokban a nehézségeket leküzdve folyamatosan gondoskodnak arról, hogy a vállalatoknak, intézményeknek és a lakosságnak biztosítsák a normális tevékenység kifejtéséhez szükséges nélkülözhetetlen feltételeket: a villanyáramot, földgázat, ivóvizet, a postai ellátást, hogy csupán egy párat említsünk meg azokból az elemi szükségletekből, amelyekhez eddig kiporciózva jutottunk csak hozzá.

Tegnap délután több egységnél érdeklődtünk, s megtudtuk: a közös tulajdon védelme biztosítása mellett szervezetten, a helyzet követelményeinek és lehetőségeinek függvényében felelősen cselekedtek azért, hogy életkörülményeink javításának útján már ezekben az első napokban elinduljunk.

A villamos energiát szolgáltató vállalat közölte, hogy a megye egész lakosságának a nap 24 órájából huszonnégyben!, szolgáltatták az áramot. A sepsiszentgyörgyi vízműveket karácsony estéjén, éjszakáján ért orv támadás során megrongálódott villanyvezetékeket is nagyon rövid idő alatt megjavították, s a város lakói délután két órakor már vízhez jutottak ismét.

A földgázszolgáltató vállalattól megtudtuk, hogy a vezetékekből kellő mennyiségű gáz jutott a lakosságnak és nem kellett és ezután már nem kell attól tartanunk, hogy — úgymond — „csökken a nyomás" és gáztűzhelyeink lángja kialszik.

A postai szolgáltatásokkal kapcsolatban a következő híreket továbbítjuk az olvasónak: a telefonközpontok kielégítően működtek, megszervezték a sajtőelosztást, nem szünetelt a táviratkézbesítés, tegnap beindult a levélkézbesítés, a postai távirda vasárnaptól felvesz telefonon megrendelt magyar nyelvű táviratokat is, s szintén vasárnaptól külföldre is lehet táviratot feladni, otthonról, telefonon.

A Község- és Lakásgazdálkodási Vállalat dolgozói, munkásőrei, példás gyorsasággal és hozzáállással támogatták az elmúlt napokban, s különösen a fegyverropogással telített december 24-i éjszakán fegyveres erőinket, ugyanakkor folyamatosan üzemeltek a fűtőházak.

Mindezek arról tanúskodnak: a fontosabb szolgáltatási egységek dolgozói belátták munkájuk fontosságát, a lakosság, mindannyiunk érdekében helytállnak. Köszönjük.

INCZE Ibolya

Hírek az egészségügyből

A megyei egészségügyi igazgatóság igazgatójával, **dr. Iacob Cornellal** e nehéz drámai napokban az egészségügyi hálózat helyzetéről beszélünk. A következő nagyon fontos tudnivalókat szeretnénk az olvasóink tudomására hozni:

1. A vezetékes vizet a megyeszékhelyen, városainkban folyamatosan, ütemesen ellenőrzik, félóránként laboratóriumi vizsgálatot végeznek, s mindeddig nem tapasztaltak rendellenes esetet. A tegnap Sepsiszentgyörgyön beállott műszaki hiba után sem állapítottak meg mérgezést a vízpróbákban, óvatosságból ellenben nem árt a vezetékes vizet felforralni (15—20 percet főzni), mert a bakteriológiai vizsgálat elvégzése 24 órát vesz igénybe, tehát a tegnapi vízpróba eredményét csak ma kapták meg a szakemberek.

2. A megye összes egészségügyi intézeteiben rend és fegyelem van, minden munkahelyen, a sürgősségen és osztályokon kettős szolgálatot teljesítenek, folyamatosan nappal és éjszaka. Jelen pillanatban a megyei kórházban 50 ágy üres, egyetlen óra alatt újabb 200-at lehet felszabadítani.

3. Orvosi, egészségügyi szempontból jól ellenőrzött és szervezett a megye. A minisztériummal való kapcsolatuk kiegyensúlyozott, jó, szabályszerű.

4. A tegnapelőtt éjszakai összetűzéseknek két halálos áldozata és két sebesültje volt. Az elmúlt éjszaka során is — fegyverek használata következtében — két ember meghalt, kétten pedig megsérültek.

5. Kovászna megye Brassóba és Bukarestbe nagy mennyiségű vért juttatott. Köszönet ezért mindazoknak, kik e nagyon nehéz napokban a vérközpontba siettek, sietnek! Támogatásukat az elkövetkezendőkben is várják. Vérre nagy-nagy szükség van!

6. Biztonsági okokból ideiglenesen a fogorvosi sürgősségi rendelés a sepsiszentgyörgyi járóbeteggondozó fogászati kabinetjében lesz, a betegek a kórház főbejáratán juthatnak be az orvoshoz.

7. A megye összes orvosai, gyógyszerészei fokozott készültségben helyükön vannak, bízva természetesen abban hogy nem lesz nagyobb a baj és a zűrzavar.

TÚL A SZAVAKON

a világ népei segítenek nekünk

Ámuló csodálattal, fokozódó bizalommal figyeli a világ módszeresen megalázott, sárba, tűrésbe taposott népünk mindenek ellenére átmentett, csodálatos kitartását, forradalmi erejét.

Bennünket is megtanított a forradalom bízni magunkban, az erőnkben, a józanságunkban, a hűségünkben, s tudjuk, hogy a még mindig drámai helyzeten, a visszahódított, de tönkretett gazdaságú ország, a testi, szellemi és erkölcsi nyomorba hidegvérrel és cinikusan taszított nép minden nehézségével, gondjával magunk is elboldogulnánk. Mert biztosan elboldogulnánk.

De milyen jó érzés, milyen felemelő érzés, hogy nem vagyunk egyedül! Segítségünkre megmozdult az egész világ. Forradalmunk, népünk kivívott igazsága olyannyira egyértelműen tiszta, jóságos és becsületes, hogy a reveláció olyan elsöprő erejével hatolt be a világ tudatába, amely az együttérzés, a rokonszenv, a biztató helyeslés emelkedett üzeneteit, nyilatkozatait küldi felénk a földkerekség minden tájáról. Közöltünk, s a továbbiakban is közlünk még az emberi szolidaritásnak ebből a megindító áradatából szemelvényeket, de a világ csak szavakkal nem éri be, a forró szavakon túl azt kutatja, milyen anyagi segítséget küldhetne nekünk. A világ minden tájáról érkeznek a szolidaritás küldeményei a hős román népnek, útban van már, hazánkba ért vagy folyik a szervezés. A segítség tényeiből közölünk rövid összeállításokat. A gazdag tényanyagot hírül adó bőséges anyagból ezúttal is közreadunk egy kisebb csokorra valót:

● A belga fegyveres erők Herkules C-130 típusú szállító repülőgépét az orvosok egyik humanitárius szervezete bérelte ki, és a legszükségesebbnek, legsürgősebbnek vélt, részben holland eredetű gyógyszerekkel rakták meg. A gépen utazik az a belga orvoscsoport, amely a sebesültek, a rászorulók egészségügyi ellátásában közvetlenül részt akar venni.

● Tábori ágyakkal, ágyneművel, paplanokkal, vérplazmával, gyógyszerekkel és élelmiszerekkel megrakott kamionokat küld hazánkba a bolgár vöröskereszt. A bolgár egészségügyi minisztérium a maga részéről két tábori kórházat küldött, bolgár egészségügyi személyzettel. A bolgár televízió Sepsiszentgyörgyön is jól fogható műsorából a saját szemünkkel győződhettünk meg róla, hogy a sorsunkkal, forradalmunkkal együttérző bolgár dolgozók milyen hatalmas tömegei gyűltek össze a véradó központoknál, hogy a román kórházak ne szűkölködjenek a létfontosságú vérkonzervekben.

● Az Agerpres jelenti Tel Avivból, hogy mihelyt helyreáll a két ország között a rendes légi közlekedés, az izraeli kormány megkezdi a segélyszállítmányok küldését.

● Stockholmi jelentés adja hírül, hogy a svéd kormány 20 milliós gyorsított összeget gyógyszerek és élelmiszerek vásárlására fordítják. A Svéd Vöröskereszt és Reménység Csillagai nevű vallási szervezet megkezte a román nép javára szervezett szolidaritási alap számára a gyűjtéseket.

● Az Agerpreshez intézett táviratában a BTA hírügynökség közölte, hogy többszáz bolgár állampolgár ajánlotta fel, szívesen vendégül látna a szükséget szenvedő román gyermekeket és felnőtteket.